

## U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. a.s. S., D.**, proti žalovanému **JUDr. J.V., T., B.**, zastúpenému **JUDr. M.B.**, advokátom so sídlom v **S., P.**, **o zaplatenie 207 609 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Cob 32/2008 – 513 zo dňa 23. júna 2008, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

Dovoláním napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Humennom č .k. 12 Cb 553/1999 – 483 zo dňa 08. apríla 2008, ktorým súd prvého stupňa nepriznal žalovanému oslobodenie od súdneho poplatku za podané dovolanie.

V odôvodnení uviedol, že žalovaný vystupuje v konaní ako podnikateľ. Vzhľadom na túto skutočnosť je jeho povinnosťou zabezpečiť si prostriedky na uplatňovanie svojich nárokov, súvisiacich s jeho podnikateľskou činnosťou. Žalovaný nepreukázal, že do nepriaznivej situácie sa dostal z dôvodov, ktoré nesúvisia s podnikaním / napr. zásahom vyššej moci či odcudzením majetku /. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že vyššou mocou sú nezákonné rozhodnutia súdov, ktoré ho do zlej finančnej situácie dostali, toto tvrdenie nebolo žiadnym

spôsobom preukázané. Aj keď poukázal na svoj zlý zdravotný stav, nebolo zistené, že medzi jeho zlým zdravotným stavom a neúspechom v podnikaní existovala príčinná súvislosť.

Žalovaný preukázal, že aj keď mu bola rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 12 Cb/109/2006 – 529 zo dňa 07. mája 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Cob/492007- 626 zo dňa 10. októbra 2007 priznaná pohľadávka vo výške 3 381 826,20 Sk, táto bola v plnej výške poukázaná inej spoločnosti. Z tejto pohľadávky preto žalovaný nemôže súdny poplatok zaplatiť, ale ani táto skutočnosť ho ako podnikateľa nezbavuje povinnosti zabezpečiť si finančné prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa jeho názoru je konanie postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa môže každý domáhať zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa uvedeného článku ústavy. Ďalej žalovaný poukazuje na dôkazy, o ktoré oprel svoju žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a poukazuje tiež na rozhodnutia súdov, ktorými podľa neho bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov aj bez uvedenia dôvodov. Rozhodnutia súdov v sporoch, v ktorých vystupuje ako účastník konania považuje za nezákonné.

Súd v danom prípade porušil základnú zásadu občianskeho súdneho konania, a to zásadu rovnosti účastníkov, keďže podľa jeho názoru nemožno rovnako posudzovať účastníkov konania, vystupujúcich ako fyzické osoby – nepodnikateľov a účastníkov konania, vystupujúcich ako podnikateľov. Pri takomto posudzovaní ide o porušenie čl. 36 Listiny

základných práv a slobôd, ktorý výslovne vymedzuje právo každého domáhať sa stanoveným postupom svojho práva u nezávislého a nestranného súdu. Súd prvého stupňa ako aj odvolací súd preto odňali dovolateľovi právo na súdnu ochranu.

Navrhuje, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O. s. p. / prejednal dovolanie žalovaného podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že z hľadiska prípustnosti neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Ak odvolací súd rozhodne uznesením, je proti jeho rozhodnutiu prípustné dovolanie z dôvodov, uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. V danom prípade prípustnosť dovolania z uvedeného ustanovenia nemožno vyvodiť.

Z dôvodov, uvedených v ustanovení § 237 O. s. p. možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je založená na skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd, uvedených v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd, uvedených v ustanovení § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale jej existenciu zisťuje z úradnej povinnosti bez zreteľa na to, či dovolateľ existenciu takejto vady namietal.

V danom prípade žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým mu nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Za odňatie možnosti konať pred súdom treba považovať taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalovaný využil svoje právo, ktoré mu priznáva ustanovenie § 138 O. s. p. a navrhol, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom uviedol skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru takýto postup odôvodňujú. V konaní, ktoré sa týkalo ním uplatneného práva na oslobodenie od súdnych poplatkov nebola žalovanému znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. Výsledok vecného posúdenia dôvodnosti jeho návrhu nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

Pokiaľ žalovaný v dovolaní poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci a inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorú však vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu nekonkretizuje, jedná sa o skutočnosti ktorými možno dovolanie odôvodniť / § 241 ods. 2 O. s. p. / a ktoré je možné v dovolacom konaní zohľadniť až vtedy, ak je dovolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odmietol dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. júla 2009

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková